

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

S

S

U

M

Nissum stævne i Vorgod

søndag 3. oktober

- 14-17: Idrætsstævne i Vorgod-hallen.
Skolen contra Vorgod KFUM idræt.
19.30: Festaften i Vorgod missionshus.
Tale ved Thea Meldgaard.
Underholdning ved elever.

Møderække i Højskolehallen

Hver aften kl. 20.00.

- Mañdag 25. okt.: Sognepræst Erik Store-
bjerg, Fredericia. – Limfjordskoret.
Tirsdag 26. okt.: Missionær Andreas
Møller, Struer. – Asp ungdomskor.
Onsdag 27. okt.: Sognepræst Holger
Hald, Nr. Snede. – Ansgarkoret,
Ikast.
Torsdag 28. okt.: Indvandrersekretær
Bjarne Jørgensen. Jubilokoret,
Struer.

Alle er velkomne.

Nr. 7 . September 1982 . 74 årgang

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE
UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

**DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK**

TILGIVELSE

Aftenandagt ved velkomstfesten 16. august 1982

En gang under sidste verdenskrig bliver en KZ-fange, en jøde, pludselig kaldt til side, hen til et leje, hvor en SS-officer ligger for døden. Han kan ingen fred finde for sin samvittighed. Han kan især ikke glemme en bestemt grufuld rædselsgerning, som han og hans kammerater udførte. Med pisk og geværer gennede de et par hundrede jøder – mænd, kvinder og børn – ind i et tomt etagehus og stak så med håndgranater ild til huset.

Billederne herfra forfølger denne 21-årige, og nu skriver han det hele for denne fremmede, tilfældige jøde med det håb, at han på en eller anden måde kan give ham tilgivelse eller trøst. – Men jøden kan ikke. – Han rejser sig og går.

Jøden overlevede krigen og kunne siden ikke glemme tyskerens tryglen om tilgivelse. Havde han handlet ret blot ved at gå? Det er et meget svært spørgsmål at besvare. Vi forstår nok alle jødens bevæggrunde; men havde han handlet ret? Man kan i Simon Wiesenthals bog »Solsikken« læse en række svar kendte personligheder giver på spørgsmålet.

Kan vi tilgive mord? Kan vi tilgive overfald? Kan vi tilgive røveri? Kan vi tilgive løgn?

Nogen vil nok svare nej – i hvert fald ikke mord. Andre vil sige ja, men så skal man også have de nærmere omstændigheder omkring hændelsen forklaret og vurderet. Der skal kunne findes en rimelig grund. Vi skal ligesom kunne forstå, hvorfor personen har gjort dit eller dat. Derfor kan vi også forstå jødens vanskelighed med tilgivelsen af krigens rædsler. Menneskets tilgivelse skal kunne forklares, tolkes eller der skal aftales en betaling for skaden.

I modsætning hertil står Guds tilgivelse fuld-

stændig fri og betingelsesløs, uden forklaring om årsag og virkning. Man kan f.eks. læse om den i Sal. 103 v. 8-12:

Barmhjertig og nådig er Herren
langmodig og rig på miskundhed
han går ikke bestandig i rette
gemmer ej evigt på vrede
han handled ej med os efter vore synder
gengældte os ikke vor brøde.

Men så højt som himlen er over jorden
er hans miskundhed stor over dem,
som frygter ham.

Så langt som østen er fra vesten
har han fjernet vore synder fra os.

Denne betingelsesløse tilgivelse understreges endnu mere i Det nye Testamente. Man kan endda sige, at tilgivelsen, Guds tilgivelse, er årsag til Jesu komme. Ja, at han så at sige blev sendt fra Gud til verden med tilgivelsen af vore synder. Jesu stedfortrædende lidelse for vore synders skyld ved døden på korset. Vi kan få del i denne syndsforladelse hos Gud.

Men tilgivelsen mellem mennesker vil stadig stå som kontrast til tilgivelsen fra Gud, der er betingelsesløs og fri. Lad mig slutte med at citere et par linjer fra en noget dystert aften-sang, hvor det lyse netop er repræsenteret ved Guds tilgivelse (nr. 37 i Højskolesangbogen):

Du som lindrer sorg og nød
al vor synd forlader
lyser op den mørke død
tak, du lysets fader!

Gunner Birkelund Jensen

Velkomsttale til elevholdet 1982/83

16. august

Sommerferien er slut. Nogle af os har haft travlt – nogle af os har taget den med ro – andre har været på tur. – Med andre ord, alle har vist nydt ferien, hvor forskellig den end har været. Og vi er så parat til at tage fat på et nyt arbejdsår.

Men når vi en sådan aften byder velkommen til alle til et nyt skoleår, er det altid for os med forventningens glæde. Et skoleår indeholder i sig selv uhyre mange facetter. Skulle de nævnes alle, blev vi ikke færdige i aften. Også mange ukendte ting – mange ukendte faktorer og elementer spiller en væsentlig rolle. Men tre faktorer i dette spil er særdeles vigtige. For det første I elever, der nu har vovet at »lade jer plante om« i livets urtehave. Vi må vist godt tillade os at betragte hele vores tilværelse som en have eller en mark. Der skal ind imellem gødes, plantes om, luges ukrudt væk og somme tider skal stråene eller grenene understøttes og stives af, når stormen og uvejret har været hårdere, end planten kunne tåle. Vi bliver alle med jævne mellemrum plantet om. I bliver med i aften plantet om i en anden have med nye gromuligheder. Nogle af jer tager imod mulighederne tøvende og måske usikre – nogle med åben tillid, forventning eller genkendelsens glæde med fortrøstning om nyt eller andet indhold. Under alle omstændigheder gælder det om for jer alle, at tilværelsen og dermed opholdet her de næste 10 måneder får mening, får indhold – noget som hver enkelt senere vil se tilbage på med glæde. Men det kræver, hvis det skal lykkes for jer, at hver enkelt elev selv føler og ønsker at spille en medlevende, positiv rolle i det urtebed. I selv har valgt at omplantes til.

Som det andet element i treklangen: elevhjem-skole spiller jeres forældre også en vigtig

rolle. Jeg vil stadig tillade mig at bruge billedet om livets urtegård fra vugge til grav. Selv om I forældre nu i aften har taget – om jeg så må sige – jeres børn ved hånden og mere eller mindre har været med til omplantningen og overladt dem til os som vore elever, så er jeres rolle stadig den samme, men i et tillidsforhold til os og tro på, at vi her på skolen formår ikke bare at lære dem noget – det skal vi så sandelig også – men også at vi spiller med i rollen som vejledere i urtegården. Om den omplantning, som nu har fundet sted, skal have indhold og mening, afhænger helt og fuldt af, om samspillet forældre/elever – elever imellem – samt det tredje og sidste led i treklangen – skolen her – skal lykkes. Forstår vi betydningen af samspillets regler, er jeg ikke i tvivl om udfaldet, men hvis bare et led i denne tredelte kæde svigter eller knækker, bliver det nye bed ikke helt fri for snavs og ukrudt. Vi ønsker beddet så rent som muligt, og vi vil efter bedste evne forsøge, men mest af alt kan I elever bidrage hertil. For det drejer sig såmænd bare om at ville det selv. I skal selv *ville* spille med i en medlevende positiv rolle, så bliver rollen og dermed opholdet til gavn og glæde for os alle. Der er et gammelt ordsprog, der hedder: »Viljen til at ville, giver evnen til at kunne«. Det er ikke så dårlig en leveregel at have.

Vi skal om lidt synge: »Det som lysner over vangen, er det aftenrød? Var monstro det svanesangen?« Vi er gået ud af 70'erne med alt det, som disse år nu bød på. Vi er gået ind i 80'erne. Hvad vil disse år »monstro« byde på? Kunne hælde, det blev »svanesangen« for os – for det danske folk uanset krisetid, besparelser og nedskæringer. I unge står foran den nye dør, og I skal være med til at lukke den op. Vi ser i øjeblikket »kun en blank og gylden strime« – måske den slukkes – vi håber og tror det ikke. Vi har før set, at krisetider skaber nyt liv. I så fald er det jer, I unge, der skal være med til at skabe »gryet«. Vil I det? Ja, det er helt op til jer selv, men vid, at det kræver noget af jer. Der kræves en indsats af os alle, og vil vi forstå nutiden og prøve at skimte ind i fremtiden, så

20-ars jubilarer

må vi forstå og lære af fortiden uanset ung eller ældre.

Med disse ord: *Velkommen* i aften. *Velkommen* til forældre og pårørende. *Velkommen* til eleverne – jeres børn, vore elever. *Velkommen* til skoleåret 1982/83.

Vi håber og tror på et godt og lærerigt år i det nye urtebed og beder til, at det må lykkes i et godt samarbejde og kammeratskab.

Vær derfor hjertelig velkommen under vores motto: »Bed og arbejd« i kristen bevidsthed om tro og tillid til, at Gud også har en mening med din plads her for et stykke tid. Lad os indlede dette skoleår med et »Dagens ord« fra Rom. 1, 16: »Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er Guds kraft til frelse for enhver, som tror.«

Br. Graversen

Nordisk kristeligt lærermøde

23.-27. juli var Nr. Nissum Højskole rammen om et meget festligt møde for lærere i Norden, der tilslutter sig kristelige lærerforeninger.

Der var 225 deltagere, fordelt med 48 fra Norge, 39 fra Finland, 71 fra Sverige og resten fra Danmark. Stævnets hovedtema var: »Frimodighed i brydningstid«. En af talerne, biskop Henrik Christiansen, Aalborg, holdt bibeltimerne og havde naturligt nok valgt emnet: »Frimodighed«, og det blev dybtgående og inspirerende timer. – Mange dygtige talere fra alle 4 nordiske lande medvirkede. Sangen var et kapitel for sig. Hvor blev der sunget!

– Det var tydeligt, at deltagerne befandt sig godt på vor skole, og Lisbeth og Bruno Graversen mødte megen taknemlighed. – Det store stævne kunne holdes, fordi en stor flok spiste og sov på Kongensgård Landbrugsskole.

P. J.

Portrætter af bestyrelsesmedlemmer

III

Carl Damtoft Sevel

– *Carl Damtoft, hvorfra stammer din interesse for højskolen?*

– Den er en arv fra mit hjem, et landmandshjem i Sahl ved Vinderup, hvor jeg blev født i 1920. Min far, som var formand for Indre Missions samfund, sørgede altid for, at vi fik talere fra Nr. Nissum Højskole, og forstander Ludvig Olsen (Meinild) og lærer A. C. Nielsen forstod at skabe et særligt liv over disse møder.

Min moder havde i sin ungdom været på Guldborg højskole på Lolland. Det prægede hende for hele livet, og det smittede også af på os søskende. Fra sin højskoletid havde hun en verdenshistorie, og allerede i 8-9 års alderen kastede jeg mig over denne historiebog og søger stadigvæk tilbage til den, når jeg vil have klarhed over et eller andet historisk forløb. Den interesse blev yderligere styrket, da jeg selv kom på højskole.

– *Hvor har du været på højskole?*

– På Nr. Nissum Højskole. Det var under besættelsen i 1943, og da vi havde været der et par måneder, beslaglagde tyskerne skolen, og i løbet af tre dage måtte vi rømme den. Så var vi 5 elever, der blev overflyttet til Rønede højskole, og her kom forstander Hansen-Hauges historietimer, der var meget levende og inspirerende, til at betyde uendelig meget for mig. Der var appel og opfordring til personlig stillingtagen i disse timer, der naturligvis var præget af besættelsestiden. Jeg husker, at han sagde: »I skal også være med til at bestemme i samfundet, hvordan I vil have det, for ellers er der andre, der vil bestemme, hvordan de vil have det.«

– *Var det på højskolen, du fik en personlig tro? Spørgsmålet er relevant, eftersom mange – i hvert fald tidligere – kom med det ønske.*

– Her må jeg igen henvise til indflydelsen fra mit hjem og også til, hvad jeg oplevede i KFUM og K og på vinterlejre, og i 17-18 års alderen, altså før mit højskoleophold, blev det med troen på syndernes forladelse en realitet for mig. – Jeg kunne ønske – og længes efter – at flere unge i dag fik en sådan åndelig oplevelse og klarhed og kom til hvile i troen. Alt andet bliver småt ved siden af dette.

– *Har du hele dit liv – bortset fra højskoleopholdet i Nr. Nissum og Rønede – levet på Vinderup-egnen?*

– Nej, jeg har tjent på Aarhus-egnen og ved Bjerringbro, og jeg havde også meldt mig som elev på Hammerum landbrugsskole i 1950. Min forlovede, som havde været elev på Nr. Nissum Højskole i 1946 og senere pige hos forstander Kaags, og jeg fik chancen for at købe Nørre Lindholt i Sevel sogn. Jeg fik forstander Møllers tilsagn om at måtte trække mig tilbage fra landbrugsskolen mod at stille en stedfortræder. Det skete, og så overtog vi gården, som er på 60 tdr. land. Nr. Lindholt ligger ikke langt fra mit eget hjem, men alligevel i et andet sogn, og det

blev nødvendigt for børnenes skyld i årenes løb at gå ind i denne sammenhæng, selv om hjertet nok – til at begynde med – var i hjemsognet.

– *Jeg ser, at der er forholdsvis nye bygninger og kan regne ud, at de er opført, mens din kone og du har haft gården. Har du haft tid og lejlighed til at beskæftige dig med andet end landbruget?*

– Ja, og det skyldes min kones og i det hele taget mit hjems positive indstilling, så der kunne blive overskud af mod og kræfter til at deltage i samfundslivet. Jeg har været medlem af Sevel sogneråd fra 1966-70 og efter kommunesammenlægningen af Vinderup kommunalbestyrelse fra 1978-81, og det har været på upolitiske lister, jeg er blevet valgt, og jeg er i årenes løb blevet bekræftet i, at politiske partier ikke kan løse problemerne, men at vi i kommunale sammenhænge kommer hinanden så meget ved, at problemerne meget vel kan klares, uden der går partipolitik i det. Det gælder også med hensyn til menighedsrådet, som jeg i to perioder har været medlem af. Her bør de kirkeligt interesserede sætte sig sammen og lave en fællesliste og snakke sig til rette om tingene.

– *Er der sammenhæng mellem højskolernes gerning og de initiativer, der udfolder sig i sognene også på de økonomiske områder?*

– Ja, absolut. Jeg mener, at andelstanken er en frugt af højskolens indsats og af de folkelige og religiøse vækkelser i forrige århundrede. Man lærte at se væk fra sig selv og at tage næstens tarv med i sine betragtninger og beslutninger. Desværre må vi nok i dag konstatere, at det folkelige og åndelige fællesskab har dårlige kår, og det selviske er blevet det fremherskende. Selvfølgelig er der også i dag positive træk. Jeg synes, jeg oplever det som formand for Thejls Andelsmejeri, som ikke er større, end at vi i kredsen om dette mejeri kommer hinanden ved og oplever et fællesskab, naturligvis først og fremmest af økonomiske årsager, men også menneskelige. Som formand for Indre Missions samfund i Sevel oplever jeg et åndeligt fællesskab gennem samtalemøder i hjemmene og fælles arrangementer med KFUM og K og

Unge Hjem. Hvis jeg skulle udtale et ønske for Indre Mission som helhed, skulle det være, at det mere måtte arbejde i højskolens ånd, præget i alle facetter, og at Indre Mission ikke ville mure sig inde i alt for lukkede cirkler, men være med til at præge udviklingen i sognene.

– *Jeg ved, at jeg vover mig ind på det helt personlige område, men vil dog alligevel spørge, hvordan det var for et par år siden at få at vide, at din kone led af en uhelbredelig sygdom?*

– Svaret må blive, at det føles, som om ens verden går under. Lægen fortalte ikke i første omgang hele sandheden, så vi levede i håbet en tid. Men efterhånden stod kendsgerningen klar for os. Vi bad hver aften Fadervor og opdagede, at der er dybder i denne bøn, vi ikke på forhånd anede. Uden ord vidste vi med hinanden, hvad der ventede os. Der var ikke noget usagt, selv om vi ikke talte meget om døden. Vi vidste, at Kristus har beredt en plads for os i sit rige. Da døden så kom, gav bevidstheden om, at der stadigvæk var noget at leve for, først og fremmest vore tre børn mod til at fortsætte ene. Styrken bliver hentet i bønnen og arbejdet. Dette, at nogen har brug for en, er en umådelig styrke og igangsætter. Min ældste søn har nu overtaget halvdelen i gården, og jeg mener, at vi har klaret generationsskiftet på en god måde, som alle parter kan være tjent med.

– *Til sidst: Hvordan oplever du din situation i Nr. Nissum Højskoles bestyrelse?*

– Jeg er meget glad for, at jeg for ca. 14 år siden blev valgt ind i denne bestyrelse som afløser for A. C. Nielsen, Vinderup. Naturligvis synes jeg, at det er sørgeligt, at højskoleafdelingen ikke kan fungere for tiden, for højskolen har givet mig uendelig meget. Når det er sagt, vil jeg pointere, at bestyrelsesarbejdet er meget inspirerende, og jeg føler, at vi virkelig er med til at præge udviklingen i efterskolen. Der er initiativ og beslutsomhed, og jeg hilser med glæde, at der nu bygges værksteder, så de unge også får lov til at bruge hænderne og forme noget smukt og nyttigt. Der er sammenhæng mellem åndens og håndens arbejde.

Poul Jeppesen

Fra vor skoles hverdag

Efter endt eksamen tog elever og lærere på tredagstur til Vendsyssel. Man havde en vellykket tur, hvor man kunne nyde samværet og oplevelserne.

Før turens afgang havde eleverne pakket deres ting og gjort rent på værelserne, hvorfor man først kom hjem fredag eftermiddag. Det var også afrejsedag. Allerede ved 18-tiden kom de første forældre, og kl. 20 havde vi afslutningsfesten. To dage efter startede det første kursus – juniorkursus, og derefter gik det »slag i slag« med musikkursus, forbundscamp og Nordisk kristeligt lærerstævne – og i begyndelsen af august DMS repræsentantskabsmøde.

Hvis man tæller lidt op, har ca. 675 mennesker benyttet skolen i ferien, heraf over 450 med overnatning.

Mandag 16. august ankom gamle og nye elever. Nu – tre uger senere – er vi igen i den daglige rytme. Derfor bliver det spændende at se, om eleverne vil leve op til det ansvar, der kræves, når så mange skal have udbytte af at være der – eller om nogle få umodne elever skal præge elevholdet 82/83.

Rejseugen er fortsat uge 38, og traditionen tro rejser 8. kl. til Helsingør, 9. kl. til Berlin og 10. kl. til Luxembourg.

Vi ønsker en god tur og håber at alle kommer velbeholdne hjem igen.

Her på skolen vil tiden blive brugt til kredsens høstfest, DMS kvindedag og lidt reparationer.

6. september 1982

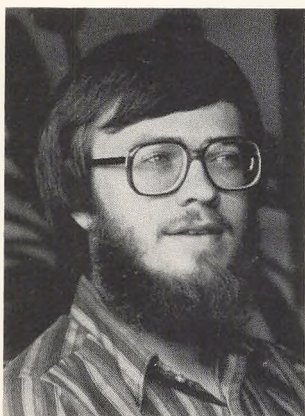
L. og B. G.

15-års jubilarer

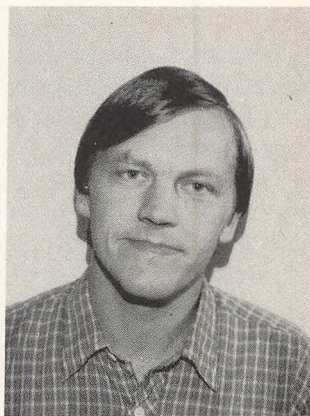
Nye lærere på vor skole

Poul Trelborg

Jette Trelborg

Bjarne Bjerregaard Jørgensen

Jette og Poul Trelborg skriver:

Som nyansatte lærere på Nr. Nissum Høj- og Efterskole pr. 1.8.1982 er vi blevet bedt om at præsentere os selv i elevbladet.

Vi er begge dimitteret fra Nr. Nissum Seminarium sommeren '81. Som nydimitterede fik vi arbejde i Midtjylland på Bording skole.

I foråret '82 blev vi opmærksomme på, at der på Nr. Nissum Høj- og Efterskole var opslået ledige lærerstillinger. Skønt vi var glade for at være i Bording, bestemte vi os til at kontakte Nr. Nissum Høj- og Efterskole, dels fordi vi allerede, da vi var færdiguddannede, havde ønsket at komme igang på en efterskole, dels fordi vi begge kommer fra denne egn. Som bekendt førte disse kontakter til, at vi begge blev ansat.

Jette Trelborg er født 10.3.58 på en gård i Sir ved Holstebro. Efter at have gået i skole i Naur-Sir Centralskole og senere på Nørrelandsskolen i Holstebro tog hun studentereksamen på Holstebro Gymnasium, hvorfra hun fortsatte på Nr. Nissum Seminarium. På Nr. Nissum Høj- og Efterskole er Jette ansat på halv tid

med en fagrække, der omfatter tysk, orienteringsfag og barnepleje.

Poul Trelborg er født 29.7.57 på en gård i Enghjerg ca. 10 km vest for Lemvig. Som 7-årig flyttede han med familien til Lemvig. Efter studentereksamen på Struer Statsgymnasium startede han på seminarieret i Nr. Nissum. På Efterskolen er Pouls fag overvejende fysik/kemi, men derudover også fotolære og en enkelt time svømning.

Vi har naturligvis haft nogle forventninger til arbejdet på Nr. Nissum Høj- og Efterskole. Vores start på skolen har været præget af meget stor venlighed og imødekommenhed fra alle sider. Tak for det! Vi håber på et fortsat godt samarbejde til gavn for Nr. Nissum Høj- og Efterskole.

JT og PT

- og Bjarne Jørgensen:

Jeg er en af de heldige. Det vil sige en af dem, der har fået arbejde i år, og en af dem, der er blevet ansat på Nr. Nissum Høj- og Efterskole. Efter at have læst i seks år – to år på HF og fire år på seminarieret, er det nu man skal finde ud af,

om man i sin tid valgte rigtigt. Indtil videre er jeg glad for mit arbejde. Jeg synes ikke, jeg har haft svært ved at vænne mig til det specielle kostskolemiljø, som præger en efterskole.

På elevbladets opfordring følger en lille præsentation af mig og min familie. Jeg er født den 11. juli 1951 i Mosevrå ved Oksbøl i Vestjylland. Jeg er vokset op på landet i et hjem, der var præget af en glad kristendom. Efter realeksamen valgte jeg landbruget, dels praktisk som medhjælper på to gårde i Næsbjerg og Hanning, dels teoretisk ved et ophold på Hammerum Landbrugsskole. Da jeg var færdig på landbrugsskolen, blev jeg gift med Anna-Grethe Madsen fra Borbjerg ved Holstebro, og vi vidste ikke rigtigt, om vi skulle tage springet ud i landbruget igen. På skolen sagde de, at det var urentabelt at drive landbrug, det var i 1973 (gad vide hvad de siger i dag), så det endte med at vi blev ansat som lederpar på KFUMs Soldaterhjem i Fredericia. Der havde vi tre gode og spændende år i samarbejde med soldater, soldatervenner, kolleger og ansatte.

Vi syntes dog ikke, at det var nogen livsstilling for os, så jeg begyndte på HF og Anna-Grethe, der er sygehjælper blev ansat på et plejehjem. For fire år siden flyttede vi så til Nr. Nissum, hvor jeg har fået min uddannelse. Seminarietiden har været spændende og udviklende og takket være det lokale spejderarbejde har jeg hele tiden haft den praktiske side med.

Anna-Grethe har i disse år arbejdet på Gudum Plejehjem, og hun holder nu en pause, idet vi midt i august fik udvidet familien med en lille pige. Foruden hende har vi to »store«, Marianne der er 8 år og går i 2. kl., og Esben, der er knap syv og går i 1. kl. Vi er meget glade for at bo i Nr. Nissum, vi bor dejligt og har gode naboer, så det var nærliggende at søge ansættelse på efterskolen, da chancen bød sig. Jeg vil slutte med at sige tak for den måde vi er blevet modtaget på. Både af elever, lærere og forstanderpar.

Bjarne Bjerregaard Jørgensen

10-års jubilarer

SCHWEIZ-TUREN 1982

Redaktøren har bedt om et referat af Schweiz-turen for »gamle elever«.

I denne omgang må man nøjes med en kort beskrivelse af hver dags oplevelser. Mads Høgsgård har lovet at give en fyldigere omtale af turens højdepunkter i bladets juleudgave.

I turen deltog 40 personer i alderen fra 8 til 79 år + 2 chauffører, bl.a. en familie med Bedstefar, forældre og en kommende elev. De har sikkert – ligesom vi andre – nok at tale sammen om i kommende dage.

1. dag. Vi startede morgenfriske fra Nr. Nisum Høj- og Efterskole kl. 4.15 om morgenen den 15. juli. Ned gennem Jylland samlede vi flere deltagere op. Det sidste opsamlingssted var *Bolderslev* nær grænsen. Her blev vi budt velkommen i Missionshuset. Bordene var festligt pyntet med blomsteropsatser og ved hver kuvert lå en knaphulsblomst. Desuden var der rigeligt med kaffe, brød, pålæg og rundstykker. Kort sagt – vi var i *Bolderslev*. Flere gamle elever, der evt. læser dette indlæg, erindrers nok samme gæstfri by og missionshus. Nogle mindes måske dengang, da pigerne sov på balkonen og tilstødende loftsrum, medens vi drenge sov på gulvet i den store sal. Jo, folkene i *Bolderslev* forstår at anvende deres missionshus til mange formål.

Efter denne behagelige oplevelse, der sluttede med morgensang og andagt som hjemme på skolen, gik turen over grænsen ved *Kruså*. Forbi gamle, kendte danske navne som *Flensborg*, *Sankelmark*, *Isted*, *Slesvig*, *Rendsborg* og *Ejderen*. Så de tyske: *Hamburg*, *Göttingen*, *Kassel* til et lille idyllisk hotel i nærheden af *Bad Hersfeld*. Her ventede hyggelige værelser og god mad.

2. dag. Op til solskin. Pakke kufferter. Spise morgenmad og så sydpå. Forbi *Fulda*. Ophold i *Würtzburg* og *Rotenburg*. Begge steder rundt. Særprægede bygninger, kirker og slotte. Videre ad *Der Romantische Strasse* til *Augs-*

burg, der bl.a. er knyttet til *Luthers* navn. Efter indkvarteringen og middagen var der tid til byvandring eller aftenhygge på torvet.

3. dag. Stadig sydpå gennem romantiske småbyer. Ophold i *Oberammergau*. En skøn by, hvor der er nok at se på, selvom der ikke er festspil. Der blev taget mange billeder. Det var også en oplevelse at køre igennem området ved *Garmisch Partenkirchen* – vintersportsstedet vi kender fra TV udsendelser. De træfrie løjper ned over bjergsiderne var tydelig at se. Selv ved sommertide kunne man få et sug i mellemgulvet ved tanken om at blive stillet øverst oppe med et par brædder som understøttelsesflade. Så grænseovergangen til *Østrig*. Videre gennem det skønne landskab, som det vestlige *Østrig* består af. Igen en ny grænse, denne gang til *Liechtenstein*. Tid til rundtur i »hovedstaden«. Indkøb af billige cigaretter og til en kop kaffe. *Liechtenstein* – ja, jeg tænkte jo lidt på *A.P. Møllers* navn. Landet har billigere priser end vi kender i Danmark. Jeg så for første gang i mit liv en »pengeautomat«.

Igen over en næsten usynlig grænse til *Schweiz* – altså det fjerde land på een dag. Målet var *Vallensee*. Fra denne en fantastisk opkørsel til en lille by – *Filzbach*. På denne tur skiftede udsigten fra minut til minut, fra side til side. Ved fælles hjælp fandt vi *Blå Kors* hjemmet, hvor vi skulle bo. Ja, du læste rigtigt. Men du skal tænke i andre baner end i danske. Stedet er nærmere betegnet et kursussted, kombineret med et vandrerhjem. Der var bl.a. gæster fra så fjerne egne som *Australien*. Man fortalte os, at stedet var oprettet med tanken på de grundtvigske højskoler i Danmark, men altså ikke med lange kurser, men med skiftende aktiviteter. F.eks. skulle der i ugen efter os være ridekursus. Enkelte familier var ligeledes velkomne, idet der fandtes familierum med flere sengepladser. Der var samlingsal, hobbyrum med bordtennis, m.m. Der var også en

lille boldbane, legeplads og et lille landbrug med kvæg, geder, kaniner og et par grise, der lignede danske af samme slags. Vi spiste i fælles spisesal som hjemme på skolen. Der blev sunget bordvers og holdt morgenandagt ved værtinden. Det var opløftende at høre f.eks. når mange sprog smeltede sammen i salmen: »Nu takker alle Gud«.

Meget lignede altså vort hjemlige miljø, men vi var omgivet af naturen i Schweiz. Bjergskrånninger på begge sider af Vallensee. Udsigt ned til søen og opad til fantastiske bjergformationer. Bønder, der slog græs til hø på steder, som den danske landmand ville anse for ganske uegnet til formålet. Kobjælder ringede døgnet rundt. Hvad mon Mads Høgsgård vil skrive herom? Jeg ved, at han forsøgte sig som bjergbestiger allerede første aften.

4. dag. Søndag i det fremmede, men alligevel dansk gudstjeneste. Vi havde jo selv præsten med. Ved fælles hjælp blev fremskaffet et alterbord, alterdug, blomster, lys. Kordegne og organist var der også. Så prædikede pastor Madsen i Schweiz og vi hørte på. Gudsordet var som skrevet står – *det samme*.

Om eftermiddagen på køretur til valfartskirken i Einsiedeln. En barokkirke, der nylig er restaureret for 10 mill.

5. dag. Bjergtur over Klausenpasset, der ligger i en højde af 1940 m, men omgivet af bjerge, der er over 3000 m høje. En fantastisk tur. På hjemvejen ophold ved Vierwaldstättersøen og ved Vilh. Tells kapel.

6. dag. Fri til egne formål. Mange tog med den nærliggende svævebane op i højderne. Andre forsøgte at gå op. Andre på indkøbstur til nærliggende byer. Bjarne Søballe og Flemming Fromsgård var dagens mænd. De gik helt til tops dvs. til en højde af ca. 1900 m. For en sikkerheds skyld tog de billeder af hinanden i »den evige sne« og ligeså af landskabet til begge sider.

7. dag. Udflugt langs Zürichersøen (ca. 60 km lang) og op til Rhinvandfaldet ved Schaffhausen. Imponerende at se vor egen svømmehals dobbelte vandmasser passere pr. sek. ned

over i et fald på 24 m. Hjemturen over byen St. Gallen med berømte kirker og et imponerende bibliotek med håndskrevne bøger, heraf mange før år 1000.

8. dag. Friformiddag. Igen mange på bjergture. Om eftermiddagen sejltur på Vallensee. Den sidste hyggeaften på terrassen med den vidunderlige udsigt ved såvel dag som aften. Kort sagt – i omgivelser, der langt havde oversteget vore forventninger.

9. dag. Vemodigt farvel. Sidste tur gennem Schweiz mod Basel. Op gennem Tyskland. Omkring Göttingen drejede vi fra autobanen mod en lille by *Uslar*. Hvorfor? Jo, her skulle vi tilbringe sidste nat på et af de berømte romantiske hoteller. Det blev absolut også turens højdepunkt, hvad angik komfort. Anbefales til alle, der skal sydpå og *har mange penge*.

10. dag. Efter et særdeles solidt morgen-taselselv-bord, var der en times handelsfrihed, som blev udnyttet i fuldt omfang. Nordpå i hastigt tempo til grænsen, som vi passerede uhindret. På vejen herfra og til Bolderslev takkede vi hinanden i tilbørlige ord. Og traditionen tro, når vi slutter en tur, sang vi ved indkørslen til byen: *Dejlig er jorden*.

Så begyndte »aflæsningen«. Denne blev fortsat op gennem landet, og ved 21-tiden ankom resten til højskolen.

Selve turen var sluttet, men alligevel ikke en afslutning. Turen var et led i den kæde, der hedder *Nr. Nissum Høj- og Efterskole*. Vi startede vor tur fra en skole, hvor ca. 140 mennesker var samlet til årets Forbundscamp. Vi kom hjem til en skole, der var sprængfyldt af mennesker, der var samlet til nordisk møde. Til en skole, der om kort tid igen er rammen om et nyt skoleår.

Turen til Schweiz 1982 med forhenværende elever var blot et af de mange beviser på, at *Nr. Nissum Høj- og Efterskole* ikke blot er et højt træ med få grene, men et frodigt træ med mange grene og roden solidt fæstnet i generationernes bevidsthed.

Ths. M.

Byggeaktivitet

Som det nok er de fleste bekendt, prøver vi i år lidt nyt. Det sker i erkendelse af, at vi gerne vil tilgodese en del elevers behov for manuel udfoldelse. Denne trang er vist velkendt hos alle. Vi har på timeplanen afsat tid til et såkaldt byggeprojekt.

28 elever har ønsket at deltage med en del af deres timer. Der er tale om to såkaldte værkstedsbygninger, hvor, når byggeriet i løbet af skoleåret bliver færdigt, kommende elevhold får muligheder for valg af flere manuelle fag sideløbende med de obligatoriske fag. At arbejdet skrider godt frem trods drilagtigt vejr- lig, ses på billederne.

B.G.

På billedet herover er rejsningen af stålspærrene i fuld gang.

Ved siden: Rejsegilde, hvor alle deltog. Der diskuteres mellem de røde pølser og sodavandene.

BRYLLUP

3. juli i Isenvad kirke: Thea Meldgaard og Kristian Jeppesen.

23. juli i Bøvling kirke: Hanne Solveig Jensen (1976–79) og Kai Erik Madsen.

4. september i Gudum kirke: Hanne Sax Kristensen (1976–79) og Jørgen Maarbjerg Christensen.

Bryllupstale for Thea og Kristian den 3. juli 1982

Et rigtig stort og hjerteligt tillykke. Vi er glade på jeres vegne, og skolen, jeres arbejdsplads, er stolt. Mig bekendt ligger der ikke noget fortilfælde, hvor to ansatte på Nr. Nissum Høj- og Efterskole har fundet hinanden, gifter sig og fortsætter i samme arbejdsforhold. På skolens vegne et hjerteligt tillykke med håb om fortsat godt samarbejde.

Vi har lært jer at kende, som loyale medarbejdere, der ønsker det bedste for eleverne, men også for arbejdsstedet og jeres kolleger.

Der er jo noget specielt ved jer begge. Thea, der ikke siger mere, end hun kan stå ved, og som hun ved, der er dækning for, og når hun giver udtryk for en tanke eller mening, ja, så er det altid den rigtige. Hende, der altid har eleverne i sin hule hånd, men som også taler deres sag, når hun føler, det er berettiget. Det er hende, man trygt kan henvende sig til om et eller andet og hvor der så altid kommer et reelt og sagligt svar, men det er også hende, der kan spøge og skæmte når lejligheden gives.

Kristian er jo også noget for sig. Han har to – måske tre – markante sider. Udadtil den altid spøgefulde, muntre person, der når som helst og hvor som helst kommer med muntre, spøgefulde og lune bemærkninger – oftest med en

Thea og Kristian uden for kirken.

antydning i en eller anden retning i en humoristisk form. Men så kender vi ham også som den dybt alvorligt tænkende. Ham, der på trods af al tilsyneladende spøgfuld overfladiskhed, tænker særdeles meget over livets mærkelige tilskikkelser. Men det er også ham – og det er den tredje side – der er i stand til at undres over alt det gode, de små positive ting i dagligdagen. Det er ham, der i alle måder er den loyale medarbejder, der tænker og handler for helhedens skyld.

Vi siger jeg begge tak for hvad I er og gør og har gjort.

En personlig tak fra vores hjem, for det I begge står for. Vi ønsker for jer Guds velsignelse over jeres ægteskab, og med den pagt I har indgået i dag. Der vil komme tider ind imellem, som godt kan skurre lidt, men i sammenhold, forståelse og med respekt for hinanden tror vi helt og fuldt på jeres valg.

Tillykke og tak.

Br. Graversen

**Er du blandt
de 1122, som har betalt
kontingent?**

BØGER

I William Styrons store roman »Sophies valg« siger én af de mandlige hovedpersoner, at den jødiske litteratur vil komme til at tegne fremtidens litteratur, dvs. efterkrigstidens. Denne spådom er opfyldt og blevet til nutid og blevet til det, vi kan kalde en bølge, der er så overvældende og næsten uoverskuelig, at jeg ved denne lejlighed blot vil omtale nogle af de bøger, jeg i de sidste måneder har beskæftiget mig med indenfor genren. Det er den amerikanske jøde-litteratur, der præger min læsning. Bøgerne har meget idé-stof til fælles: Heltene er anti-helte, som i deres hverdagskampe må søge at gøre op med myter (Anna Frank-myten spiller en stor rolle i Philip Roth's »Forfatterspire«), fortiden (de i armen indtatoverede KZ-

numre fra Nazitiden nævnes i flere værker bl.a. Yoram Kaniuk's »Adam genopstået« og førstnævnte roman »Sophies valg«) samtidig med, at de prøver på at genfinde en identitet efter krigen (Saul Bellow: Regnkongen Henderson, Herzog, Humboldts gave). Alle ved, at selv om jøderne er blevet spredt for alle vinde, kæmper de bravt for bibeholdelse af »fædrelandets« religiøse skikke og kultur, mens de landflygtige udefra ser forsøgene på Israels genopbygning. Yoram Kaniuk siger, at »de fornuftige jøder emigrerede til Amerika eller døde i Europa. Narrene og heltene er stadig i Israel. Om dagen leger de muskelmænd og soldater, om natten græder de.« Dette synspunkt er aktuelt og set udefra, men bar jøderne ikke drømmen om en tilbagevenden, død eller levende (D. M. Thomas: Det hvide hotel – engelsk), ja, så var den jødiske myte i dag selv opløst.

Der er et forfatterskab, som jeg synes må fremhæves, ikke bare fordi det indeholder de ovennævnte motiver, men også fordi det tør

---

5-års jubilarer

afsløre et helt selvstændigt gudsforhold og en ret mystisk religiøsitet. Isac Bashevis Singer er en polsk-jødisk-amerikansk forfatter, der i alle sine bøger beskriver noget af det i og for sig samme helte-ideal (eller mangel på samme) på baggrund af vidt forskellige forhold. Der skal meget mod til på en gang at prise sanseligheden og efterprøve forholdet til Herren, og for Singer gælder spørgsmålene: Hvordan retfærdiggør man mennesket, og hvordan retfærdiggør man Gud. Det er sjældent at læse bøger om personer, der gør deres gudsforhold til en direkte lidenskab. Singer siger selv, at nogle gange råber han til Gud, skælder ham på Job'sk manér ud, – det kan han fordi Gud er fordomsfri, og dette sidste argument gør ham til noget specielt i den ellers ret fordomsfyldte jødiske verden (Shosha, Trolldmanden fra Lublin, Fjender m.fl.).

Fra Lohses forlag er vi blevet bedt om at gøre opmærksom på følgende nyudgivelser:

John White: Tårnet (320 sider, 135,00). En eventyrlig roman om 3 børns oplevelser i landet Anthopos og deres kamp mod mørkets magter og menneskebedrag. I idé og budskab er den at sammenligne med Lewis' »Narnia«-serie, hvilket er den absolut bedste måde, hvorpå man kan anbefale denne bog.

B. G. Ulrich: Hver dag med Gud (157 sider, 108,00). En illustreret familie-andagtsbog bygget op på dialogform.

Alfred Schøning: Kristus – Guds hemmelighed 64 sider, 16,50). Bibellæsningen lettes ved denne vejledning til Kolossenserbrevet. Velegnet til selvstudium og studiekredse.

O. E. Paaske: Fadervor og bønnen i Jesu navn (77 sider, 35,00). Giver en større forståelse for bønnen Fadervor's baggrund og indhold.

Simon Madsen: Markus og hans evangelium (32 sider, 13,75). Inddelt i 12 bibeltimer over Markus Ev.'s 2.-10. kap.

Verner Andersen og John Ørum Jørgensen: Det nye år 1983 (152 sider, 39,85). Indre Missions kalender, med et 70 siders tillæg bestående af artikler og årsberetninger. Der kan

Ved overførsel fra indbetalers konto: Post girokonto nr. _____ Eventuelle medlemsnr. vedr. _____ Årgang: _____ Eleverforeningskontingent _____ Medlemsnr. _____ Navn: _____ Til maksimal tilsendelse: Uldgå	 <p>Jeg er en af de 1122, som har betalt</p>	GIRO INDBETALINGSKORT Postbetalingsafdeling (betalingsafdelingen betaler portoen) Post girokonto nr. 8 03 62 33 Blev indbetalt af: Nr. Nissum Højskoles og eleverforenings Sejbjerg 43, Nr. Nissum, 7620 Lemvig	POSTKVITTERING Ved overførsel fra indbetalers konto: Post girokonto nr. _____ Eventuelle medlemsnr. vedr. _____ Årgang: _____ Eleverforeningskontingent _____ Medlemsnr. _____ Navn: _____ Til maksimal tilsendelse: Uldgå
>00<		+8036233<	

Ved overførsel fra indbetalers konto: Post girokonto nr. _____ Eventuelle medlemsnr. vedr. vedlemsnr. vedr. _____ Årgang: _____ Eleverforeningskontingent _____ Medlemsnr. _____ Navn: _____ Til maksimal tilsendelse: Uldgå venligst at skrive i denne rubrik	 <p>Jeg er blandt de 600, som ikke har betalt</p>	GIRO INDBETALINGSKORT Postbetalingsafdeling (betalingsafdelingen betaler portoen) Post girokonto nr. 8 03 62 33 Blev indbetalt af: Nr. Nissum Højskoles og eleverforenings Sejbjerg 43, Nr. Nissum, 7620 Lemvig	POSTKVITTERING Ved overførsel fra indbetalers konto: Post girokonto nr. _____ Eventuelle medlemsnr. vedr. _____ Årgang: _____ Eleverforeningskontingent _____ Medlemsnr. _____ Navn: _____ Til maksimal tilsendelse: Uldgå
>00<		+8036233<	

Alle, der ikke har betalt kontingent, sender nu!

Først stor tak til 1122 medlemmer, som har betalt 49.305,00 kr. i kontingent. Så er tiden inde, da vi skal gennemgå kartoteket for at se, hvem der ikke har betalt for 1982. På nuværende tidspunkt drejer det sig om ca. 600. Men hvor kunne I gøre os en stor glæde ved at indbetale nu og dermed spare os for meget arbejde og kassen for at rykke ud med den dyre porto.

Altså: alle, der *ikke* har betalt medlemskontingent for 1982, sender nu.

Nr. Nissum Højskoles eleverforening, Sejbjerg 43, Nr. Nissum, 7620 Lemvig, giro 8 03 62 33.

Venlig hilsen og på forhånd tak.

E. A og P. J.

bl. a. fremhæves Kr. Sommers »Højskolesynet i Indre Mission« og Verner Andersens »Se, skal jeg alt fortælle«.

Erling Agergaard

Adresseforandringer

- 1936 Gerda Jensen Femhøj, Engparken 23, Tvis, 7500 Holstebro.
- 1941 Margrethe Nielsen, Hesselbjergvej 46, 7900 Nykøbing M.
- 1952 Ingrid Kristiansen, Byskovvej 15, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
- 52-53 Poul Bæk, Bygvej 13, 7490 Aulum.
- 55-56 Kristian Bak, Snebjergvej 28, Studsgård, 7400 Herning.
- 1956 Anne Mortensen, Strandelhjørnbygade 3, 6500 Vojens.
- 1958 Ellen Lauritsen, Storegade 37 st., 8850 Bjerringbro.
- 1962 Maja Pedersen, Kirkefoto 4, Asp, 7600 Struer.
- 1964 Birthe Mørck, Røglevej 102, 3450 Allerød.
- 66-67 Erland Sørensen, Lydbækvej 24, No, 6950 Ringkøbing.
- 68-69 Lars Poulsen, Stenvej 2, Humlum, 7600 Struer.
- 68-70 Tove Hornstrup, Kildevej 63, 7500 Holstebro.
- 69-70 Linda Outzen, Lundegårdsparken 37, Tune, 4000 Roskilde.
- 1972 Flemming Rasmussen, Lerager Givskud, 7323 Give.
- 1972 Erik Lindsø, Løvfaldsvej 44, Skærbæk, 8600 Silkeborg.
- 73-75 Lars Krægpøth, Tarmvej 12, Lønborg, 6880 Tarm.
- 74-77 Bjarne Jensen, Båstrupvej 10, 8722 Hedensted.
- 75-76 Hans J. Jensen, Tordenskjoldsgade 15, 9900 Frederikshavn.
- 75-76 Bjarne Højbjerg Larsen, Hanneruphøjv. 274, Hvilsom, 9500 Hobro.
- 75-77 Connie Langvad Kristensen, Møllegangen 16, 8240 Risskov.
- 75-77 Finn Sørensen, Grenåvej 251 kld., 8240 Risskov.
- 76-79 Else Fyhring, St. Ahlevej 1, 6920 Videbæk.
- 76-79 Annette Pedersen, Hagelskærvej 40, 7430 Ikast.
- 76-79 Jette Mundbjerg, Sct. Lukasvej 13, 2900 Hellerup.

Vore møder

28. sept. P. Jeppesen. Ringkøbing.
12. okt. Bendte Grønbæk. Flynder.
15. okt. Bruno Graversen. Fabjerg.

-
- 77-79 Bent Kloster, Rønnegården 4, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
- 77-80 Gerda Kviesgård, Nørregårdsvej 16 E, Vorgod, 6920 Videbæk.
- 77-80 Birthe Sørensen, Odgårdsvvej 32, 7800 Skive.
- 79-81 Kirsten Poulsen, Kirkebyen 12, Nr. Nissum, 7620 Lemvig.
- 79-81 Elin Barslund Nielsen, Haunstrupvej 1, Skibbild, 7480 Vildbjerg.
- 79-81 Aase Forbech Christensen, Kirkevej 7830 Vinderup.
- 80-81 Lisbeth G. Sørensen, St. Byhavevej 51, 5700 Svendborg.
- 80-81 Bjarne R. Poulsen, Nørregårdsvej 16 E, Vorgod, 6920 Videbæk.
- 80-81 Lisbeth Kristensen, 37, Highcroft Gardens, London NW 11, OLY, England.
Karen Margrethe Rønning, Nørremarksvej 34 1. th., 6270 Tønder.
-

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon (07) 89 10 04.
Elevernes tlf. (07) 89 11 07 12,30-14 og 18,30-20
Forstander: Bruno Graversen.
Formand for bestyrelsen: K. E. Sørensen, Holstebro.

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen januar og august.

Redaktion:

Bruno Graversen (ansvarshavende),
Erling Agergaard, Poul Jeppesen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig.
Telefon (07) 89 14 31.

Kasserer:

Poul Jeppesen, Sejbjerg 43, 7620 Lemvig.
Telefon (07) 89 15 02.

Elevforeningens gironummer: 8 03 62 33.

